

har en helt fuld gennemsnitlig arbejdskraft tilbage i arbejdslivet.

Som jeg sagde før: Udgangspunktet for 2001-aftaleforhandlingerne med de kommunale organisationer er, når vi snakker KL, at der faktisk ligger en 4-årig rammeaftale med en realvækst i kommunernes samlede serviceudgifter på 1 pct. og med en prioritering af højtprioriterede områder. Og når vi snakker Amtsrådsforeningen, ja, så ligger der en række hensigter om den overordnede udvikling, især på sundhedsområdet.

Vi har i udmøntningen af finanslovaftalen for i år med den netop offentliggjorte kræfthandlingsplan et centralt tema, som vi skal have sat det endelige kød og blod på i forhandlingerne med Amtsrådsforeningen.

Lad mig så sige hen mod slutningen, at når vi har udgangspunktet med kun 1 procents stigning i driftsudgifter, så er det jo ikke, fordi vi ikke ved, at det repræsenterer besværlige prioriteringsproblemer, men fordi vi ved, at noget væsentligt højere vil repræsentere enorme rekrutteringsproblemer i det offentlige, når vi kommer nogle år frem, og at flaskehalsen meget vel kan være: Kan vi overhovedet skaffe det antal mennesker, der skal erstatte dem, der går på pension? Og kan vi specielt erstatte i tilstrækkeligt omfang de specialister, som er forudsættningen for, at det hele kan fungere hensigtsmæssigt?

Vi er nødt til at have det perspektiv for os, når vi planlægger, og så må vi se på: Hvad er det så nødvendigt at gøre af investeringer her og nu, for at en mandskabsstyrke, der ikke vokser så kraftigt, som den har gjort nogle gange i fortiden, kan løse opgaven tilfredsstillende for borgerne?

Derfor bliver et tredje tema i forhandlingerne rimeligvis investeringerne. Her er tale om skolerenovering og nybyggeri til et stigende antal skolebørn i nogle kommuner, og der er også tale om, hvordan omfanget af ældrebyggeriet skal forsætte. Og her er det jo ikke, om jeg så må sige, himmelflugt af skatteprocenterne eller varig for stor beslaglæggelse af arbejdskraft, som ikke er der, vi taler om, men her og nu-situationen i bygge- og anlægssektoren, antallet af især faglærte arbejdere, der overhovedet er til rådighed, som danner overgrænsen for, hvad vi kan løse.

Det har ikke været med let hjerte, at vi har holdt igen på nogle af investeringerne, som vi ved skal gennemføres i de kommende år, men

når vi har gjort det, har det selvfølgelig været for at være sikre på, at vi ikke selv udløste en himmelflugt af entreprisepriserne, som i virkeligheden ville gøre det muligt for os at løse færre opgaver og ikke flere opgaver på længere sigt.

Hermed nogle bemærkninger om det grundlag, vi går til forhandlingerne på.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Ja, i forlængelse af finansministerens betragtninger omkring de økonomiske rammer for kommuner og amter, så er det også sådan, at kommunerne allerede har givet udtryk for, at de oplever, at de står over for et meget stort behov for udbygning og vedligeholdelse af bygninger, ikke mindst på folkeskoleområdet. Og der er også et stigende investeringsbehov, fordi der er udsigt til et stigende antal børn i den skolesøgende alder. Det er jo et af den slags behov, som er relativt nemt at måle og forudse.

Det er i tilknytning til ikke mindst skoleområdet, at flere kommuner jo har givet udtryk for nogle overvejelser omkring behov for penge til at foretage de investeringer. Og det er her, bl.a. diskussionen om de nye arrangementer i det, der hedder »sale and lease back«, altså at sælge bygninger og leje dem tilbage, er kommet ind i billedet, fordi de kommuner, der har gjort brug af de arrangementer, henviser til et mere påtrængende behov for likvide midler.

Jeg synes, det er betænkeligt, at så mange kommuner gør brug af sale og lease back, for vi kan se, at det er ret uoverskueligt, hvordan de egentlig indretter sig, og vi kan også se, at det ikke er så nemt gennemskueligt, hvad det betyder for kommunens økonomi på lidt længere sigt. Altså der er en risiko for, at kommunen her optræder som spekulant, hvad enten det er til sigtet eller ej, og det betyder jo, at der er en risiko for borgernes penge, skatte kroner, på lidt længere sigt.

Derfor har jeg bedt et revisionsfirma om at se nærmere på de arrangementer med henblik på at vurdere, om der er brug for at foretage en eller anden regulering. Jeg regner med, at den undersøgelse vil foreligge i løbet af en måned eller to, og den vil jeg så også diskutere med KL. Det er jo sådan, at Kommunernes Landsforening selv har bedt regeringen om at se på de her salg og lej tilbage-arrangementer og faktisk har bedt regeringen direkte om at komme med et indgreb.